

de Mussert-Garde leiden die hij bewust als afzonderlijke formatie 'met de beste krachten van de WA' ging uitbreiden.¹ Ook in de Nationale Jeugdstorm werd rondgekeken naar figuren die men straks in de Nederlandse SS zou kunnen opnemen. Tegelijk wierf Feldmeijer samen met een aantal gelijkgezinden druk vrijwilligers aan voor de *Waffen-SS*-opleiding in Beieren.

Formeel werd de SS op 11 september door Mussert opgericht, zogenaamd als 'antwoord' op de dood van de Haagse WA-man Peter Ton (die nog ter sprake komt) en zogenaamd als formatie van de beweging. Die oprichting stond intussen, gelijk betoogd, al vóór 11 september vast en de SS ging zich van meet af aan als zelfstandige groepering gedragen – een groepering die niet aan ordinaire straatrellen moest deelnemen (dat lieten de Duitsers graag aan de WA over) maar die zich moest scholen als het geheimzinnig keurcorps dat op de achtergrond bleef en uiteindelijk in Nederland in plaats van de NSB de werkelijke drager zou zijn van het nationaal-socialisme. 'Voorman' Feldmeijer kreeg een eigen bureau, niet in Utrecht waar het hoofdkwartier der NSB gevestigd was, maar in Den Haag, dicht bij Rauter. Met de grootste minachting sprak men daar over Mussert 'en de bekende hoofdkwartierklik' – geen nood: het 'gezeur en getreiter' van Mussert kon men naast zich neerleggen, men diende het, zo schreef een van Feldmeijers medewerkers aan Rosts a.s. zwager, Wim Heubel, als bewijs te zien dat Mussert 'natuurlijk voelt dat het met zijn rijk afloopt. Hij heeft de ene fout op de andere gestapeld en daarmee (gelukkig) vele Duitse instanties ziende maakt.'² De datum van die brief was 17 september: zes dagen na de oprichting van de formatie die '*Meine Ehre heisst Treue*' als devies voerde.

★

Voor het feit dat hij alle oud-Vrijmetselaars en Joden uit de NSB verwijderden moest (die verplichting had hij door het ondertekenen van de plechtige verklaring aanvaard), schaamde Mussert zich diep. Hij beschouwde het als een offer dat hij voor de goede zaak moest brengen.

De Vrijmetselarij werd door de Nazi's gezien als een even sinistere als invloedrijke organisatie waarvan het lidmaatschap, hoe kortstondig ook, de be-

¹ Brief, 1 juli 1940, van Feldmeijer aan de districtsleider der NSB in Den Haag (*HSSuPF*, 376 a). ² Brief, 17 sept. 1940, van W. F. H. D. aan W. J. Heubel (Doc I-683, a-14).